

Poselstwo drugie

Posługa Anny

Wersety biblijne: 1 Sm 1:1 – 2:11, 18–21, 26.

I. Musimy sobie uświadomić, czym jest Pańskie odzyskiwanie; Pańskie odzyskiwanie to budowanie Syjonu, który w formie typu przedstawia zwycięzców jako rzeczywistość Ciała Chrystusa, prowadzące do zwieńczenia świętego miasta, Nowej Jerozolimy:

- A. Syjon był miastem Króla Dawida (2 Sm 5:7), centrum Jerozolimy, w której zbudowano świątynię, Boże mieszkanie na ziemi (Ps 48:3; 9:12; 74:2; 76:3b; 135:21; Iz 8:18).
- B. W Starym Testamencie była Jerozolima, której centrum był Syjon; w typologii życie kościoła to dzisiejsza Jerozolima; w obrębie życia kościoła musi istnieć grono zwycięzców – wydoskonalonych i dojrzałych Bóg-ludzi – którzy są dzisiejszym Syjonem – por. Obj 14:1–5.
- C. Syjon, główna część i piękno świętego miasta, Jerozolimy (Ps 48:3; 50:2), przedstawia w formie typu zwycięzców, którzy są wysokim szczytem, centrum, wypiętrzeniem, wzmocnieniem, ubogaceniem, pięknem i rzeczywistością kościoła (48:3, 12–13; 20:3; 53:7a; 87:2).
- D. Cechy, życie, błogosławieństwo i ustanowienie Jerozolimy pochodzą z Syjonu – 1 Krl 8:1; Ps 51:20; 102:22; 128:5; 135:21; Iz 41:27; Jl 3:22.
- E. Zwycięzcy, którzy są Syjonem, stanowią rzeczywistość Ciała Chrystusa i wieńczą budowanie Ciała w kościołach miejscowych, przez co doprowadzą do zwieńczenia świętego miasta, Nowej Jerozolimy, ostatecznego Świętego Świętych, które będzie Bożym mieszkaniem na wieki (Obj 21:16; por. Wj 26:2–8; 1 Krl 6:20); w nowym niebie i nowej ziemi cała Nowa Jerozolima stanie się Syjonem, w którym wszyscy wierzący będą zwycięzcami (Obj 21:1–3, 7, 16, 22).
- F. W Księdze Objawienia tym, czego Pan pragnie i co zbuduje, jest Syjon, czyli zwycięzcy; to stanowi głębszą rzeczywistość duchowego objawienia zawartego w świętym Bożym Słowie; z pewnością musi nam bardzo zależeć na tym, by modlić się za wszelką cenę i ponieść koszt, tak jak to uczynił apostoł Paweł – Ef 6:17–18; Kol 4:2; Flp 3:8–14.
- G. Naszą odpowiedzią na Pańskie powołanie zwycięzców w tym wieku jest nasza witalność; być witalnym to być żywym i aktywnym w jedność z naszym żywym i działającym Bogiem; Boże poruszanie się na ziemi w celu zrealizowania Jego wiecznej ekonomii dokonuje się ostatecznie za pośrednictwem zwycięzców.
- H. Na tej zagarniętej ziemi jest góra Jahwe, góra Syjon, która jest w pełni otwarta na Pana i którą On w pełni posiada; zwycięzcy, których typ stanowi Syjon, są przyczółkiem, dzięki któremu Pan jako Król chwały powróci, żeby wziąć w posiadanie całą ziemię

jako swoje królestwo – Ps 24:1–3, 7–10; Dn 2:34–35; 7:13–14; JI 3:16; Obj 11:15; 19:13–14.

- I. Nie ma innego sposobu na to, by dotrzeć na wysoki szczyt wiecznej Bożej ekonomii – rzeczywistość Ciała Chrystusa – jak tylko modlitwa; to, że staniemy się zwycięzcami, rzeczywistością Ciała Chrystusa, i będziemy Jego oblubienicą, zakończy ten wiek, wiek kościoła, i sprowadzi z powrotem Chrystusa, Króla chwały, żeby przejął On tę ziemię, wziął ją w posiadanie i nią zawładnął wraz ze swymi zwycięzcami w wieku królestwa – w. 7–9; 20:4–6; Ps 24:7–10.

II. Pierwsza Księga Samuela pokazuje nam od strony typologii wprowadzenie Chrystusa jako Króla (którego w formie typu przedstawia Dawid) z Jego królestwem:

- A. Za kapłana Helego stare Aaronowe kapłaństwo utraciło świeżość i osłabło (2:12–29) i Bóg zapragnął mieć nowy początek, żeby zrealizować swoją wieczną ekonomię:
1. Treść Księgi Sędziów jest następująca: dzieci Izraela pokładają ufność w Bogu, porzucają Go, zostają pokonane przez wrogów, nawracają się do Boga w swoim nieszczęściu, po czym Pan wzbudza sędziego, który wybawia je z ręki przeciwników, lecz mimo to, gdy sędzia umiera, powracają one na złą drogę i ponownie stają się zepsute (1:1–2; 2:11 – 3:11); to tworzy cykl, który się powtarza siedmiokrotnie w tej księdze.
 2. Od wielu lat kościół po prostu powtarza dzieje Izraela, znajdującego się pod przywództwem sędziów, jednak dzisiaj Bóg chce Samuelów, zwyciężających nazirejczyków (Lb 6:1–9 i przypisy), którzy wprowadzą Chrystusa, prawdziwego Dawida, jako panującego Króla wraz z Jego tysiącletnim królestwem, w którym zwycięzcy „zajaśnieją jak słońce w królestwie swego Ojca” (Mt 13:43).
 3. Dzisiaj musimy oczekiwać od Pana czegoś nowego, nowego ożywienia, które zmieni ten wiek, wiek kościoła pośród szatańskiego chaosu na wiek Króla z Jego tysiącletnim królestwem.
- B. Aby Samuel się urodził, Bóg zainicjował pewne rzeczy za kulisami; z jednej strony, zamknął łono Anny; z drugiej, przygotował Peninę, żeby ta prowokowała Annę i „wyrządzała jej liczne przykrości i upokarzała ją dlatego, że Jahwe uczynił ją bezpłodną” (1 Sm 1:5–6); rokrocznie, gdy Anna przychodziła do domu Jahwe, Penina prowokowała ją tak bardzo, że tamta płakała i nie jadła (w. 7).
- C. To zmusiło Annę, by się modliła do Pana, żeby dał jej dziecko płci męskiej; modlitwę, w której Anna złożyła Bogu ślub, zainicjowała nie ona, ale Bóg; Bóg był zadowolony z modlitwy Anny i złożonej przez nią obietnicy i otworzył jej łono (w. 10–11, 20); Anna poczęła, urodziła dziecko i nazwała je Samuel (co znaczy „Bóg wysłuchał” lub „wyproszony od Boga”).
- D. Bóg mógł pobudzić do tego Annę, gdyż była ona z Nim jedno na linii życia; linia życia to linia, która zdradza Chrystusa, żeby lud Boży Nim się radował, a Bóg miał na ziemi swoje królestwo, któ-

rym jest kościół jako Ciało Chrystusa (Mt 16:18–19; Rz 14:17–18; Ef 1:22–23), organizm Trójjedynego Boga; jeśli tylko Bóg zdoła pozyskać taką osobę, która jest z Nim jedno na linii życia, ma otwartą drogę na ziemi (1 Sm 1:1 – 2:11, 18–21, 26).

E. Tak naprawdę Samuel nie pochodził od żadnego człowieka; jego prawdziwym pochodzeniem był Bóg, który suwerennie i w ukryciu pobudzał swój lud; modlitwa Anny była echem, wypowiedzeniem, pragnienia, jakie Bóg ma w swoim sercu; była ona ludzką współpracą z boskim poruszaniem się służącą realizacji wiecznej Bożej ekonomii:

1. Modlitwa Anny wskazuje, że Boże poruszanie się wraz z Bożą odpowiedzią na jej modlitwę miało doprowadzić do powstania nazirejczyka, zwycięzcy, który byłby całkowicie oddany wypełnieniu Bożego pragnienia – 1:10–20.
2. Nazirejczyk to ktoś całkowicie poświęcony Bogu, kto obiera Go za swego Króla, Pana, Głowę i Męża i kogo nie zajmują światowe przyjemności; jeszcze zanim Samuel się urodził, jego matka poświęciła go, żeby był takim człowiekiem.

III. Pierwsza Księga Samuela opowiada się za posługą, która wprowadza Króla z Jego królestwem; możemy ją nazwać posługą Anny:

- A. Penina i Anna reprezentują dwie fundamentalnie różne zasady i dwie fundamentalnie różne posługi (1:2, 4, 7); posługa Anny polegała po prostu na wprowadzeniu Króla, a nie na posiadaniu wielu dzieci; posługa Peniny polegała na posiadaniu wielu dzieci, czyli na przynoszeniu wielkich rezultatów; Penina i jej dzieci reprezentują większość Bożego ludu, jednak nikt z nich nie ma nic wspólnego ze zmianą wieku prowadzącą do sprowadzenia Chrystusa z powrotem jako Króla chwały (Ps 24:1–3, 7–10).
- B. Droga Anny nie była łatwa i stała się jeszcze trudniejsza z powodu porównywania się z nią Peniny i rzucania przez nią szyderstw; ci, którzy chcą być Annami, muszą być gotowi na prześladowania, pogardę, płacz i post.
- C. To nie tyle kwestia tego, jak wielu możemy zbawić, ile tego, by Bóg pozyskał grono zwycięzców; Bóg chce pozyskać lud, który jest w stanie się modlić i zaprowadzić królestwo, w którym Chrystus jest Królem, a jego zwycięzcy – współkrólami.
- D. Modlitwa Anny była środkiem do narodzenia się Samuela; nasze modlitwy powinny prowadzić do narodzenia się zwycięzców; musimy się modlić w jedności z wyniesionym na niebiosa Chrystusem w Jego niebiańskiej posłudze na etapie wzmocnienia, żeby doprowadzić do powstania zwycięzców – Obj 1:4; 3:1; 4:5; 5:6; 2:7, 11, 17, 26–29; 3:5–6, 12–13, 21–22.
- E. Anna doszła do momentu, w którym nie mogła już się obyć bez syna; doszła do momentu, w którym musiała go mieć; w pierwszym rozdziale Pierwszej Księgi Samuela syn stanowi typ zwyciężającego zbiorowego dziecka-mężczyzny z dwunastego rozdziału Księgi Objawienia, które doprowadza do zmiany wieku i wprowadza Króla z Jego królestwem:

1. Najważniejsze Boże poruszenie się związane z dyspensacją widzimy w osobie dziecka-mężczyzny z dwunastego rozdziału Księgi Objawienia, które tworzą Chrystus jako wiodący Zwycięzca i my, podążający za Nim zwycięzcy; ponieważ Bóg chce zakończyć ten wiek i zaprowadzić wiek Króla z Jego królestwem, potrzebuje, żeby zwyciężające zbiorowe dziecko-mężczyzna było narzędziem, za pomocą którego dokona On zmiany dyspensacji.
2. Pochwycenie dziecka-mężczyzny doprowadza do zakończenia wieku kościoła i zaprowadza wiek królestwa; po tym pochwyceniu donośny głos w niebie przemówił: „teraz nastąpi zbawienie i moc, i królestwo naszego Boga i władza Jego Chrystusa” – w. 10.

IV. Doświadczenie Anny pokazuje, że spośród goryczy, której doznajemy, musimy wylać przed Panem swoją duszę (1 Sm 1:6, 10, 15–16); w piętnastym rozdziale Księgi Wyjścia dzieci Izraela przyszły do gorzkich wód w Mara; kiedy lud szemrał przeciw Mojżeszowi, ten „wołał do Jahwe, a Jahwe wskazał mu drzewo; i wrzucił je do wody, a woda stała się słodka” (w. 22–25):

- A. Drzewo, które Pan wskazał Mojżeszowi, oznacza drzewo życia; Księga Objawienia 2:7 mówi o „drzewie życia”; greckie słowo drzewo użyte w tym wersecie jest tym samym słowem, co drzewo występujące w Pierwszym Liście Piotra 2:24:
 1. Drzewo życia w Księdze Objawienia 2:7 oznacza ukrzyżowanego (na co wskazuje drzewo, kawałek drewna – 1 P 2:24) i zmartwychwstałego (na co wskazuje życie Boże – J 11:25) Chrystusa; możemy więc powiedzieć, że drzewo, które Mojżesz wrzucił do gorzkiej wody, było ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Chrystusem – drzewem życia.
 2. Kiedy wołamy do Pana w modlitwie, On przedstawia nam wizję ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Chrystusa, który jest drzewem życia; dzięki modlitwie i wylaniu swej duszy przed Panem wrzucamy to drzewo do słodkich wód naszej istoty; wówczas te gorzkie wody zamieniają się w słodkie wody Jego obecności.
- B. Modlitwa Anny powstała w wyniku gorzkich okoliczności, w jakich ona się znalazła, i wyszła z jej gorzkiej istoty (1 Sm 1:6, 10); Anna odpowiedziała Helemu: „Lecz jestem kobietą przygnębioną. [...] wylałam swoją duszę przed Jahwe [...] z głębi swej troski i zmartwienia dotychczas mówiłam” (w. 15–16); Psalm 62:9 mówi: „Ufajcie mu w każdym czasie, o narody, wylewajcie przed nim wasze serca; Bóg jest naszą ucieczką”; na taką modlitwę prowadzącą do kontaktu z Bogiem składają się słowa wypowiedziane szczerze z serca.
- C. Ilekroć znajdujemy się w gorzkich okolicznościach i nasza istota jest gorzka, musimy wylewać swą duszę wraz z sercem Panu, będąc wobec Niego prawdziwi i szczerzy; taka modlitwa dopro-

STUDIUM KRYSTALIZUJĄCE PIERWSZEJ I DRUGIEJ KSIĘGI SAMUELA

wadza do powstania zwycięzców, którzy wprowadzą Króla wraz z królestwem.

- D. Kiedy przychodzimy do „gorzkich wód”, musimy zdawać sobie sprawę z tego, że Bóg jest suwerenny i w ukryciu pobudza nas do zanoszenia rozpaczliwej modlitwy nie tylko o wewnętrzne uzdrowienie (Wj 15:26), lecz jeszcze bardziej o powstanie zwyciężających nazirejczyków, którzy będą z Nim współpracowali, żeby wprowadzić Króla z Jego królestwem – kiedy to imię Boże będzie wywyższone na całej ziemi (Ps 8:2), królestwo świata stanie się „królestwem naszego Pana i Jego Chrystusa, i będzie On królował na wieki wieków” (Obj 11:15).